

За ПРАВДУ і СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Громадсько-політична газета політичної партії "Олександра МОРОЗА "За правду і справедливість"

Офіційний сайт політичної партії
"Олександра Мороза "За правду і справедливість"<http://zpravduis.com.ua>

РЕДАКЦІЯ

e-mail: np@uch.net,

телефон (0472) 720-001

Шановний Товаришу!
Щоб подивитися ролики Олександра МОРОЗА на YouTube, відкриваємо YouTube, в пошуковик пишемо українською мовою: «За правду і справедливість»

1. Відкриваємо Google, праворуч зверху написано "пошта". Для тих хто, не зареєстрований, створюємо свою поштову скриньку (реєструємося).

Щоб підписатися на YouTube каналі потрібно виконати наступні дії:

2. Так само Google зверху праворуч є 9 маленьких квадратиків. Натискаємо їх - висвічується меню, в якому ви знайдете іконку YouTube. Натискаємо на YouTube і виконуємо пункт перший.

3. Відкривши канал "За правду і справедливість", побачите червону кнопку з пропозицією підписатися. Натисніть на цю пропозицію. Підписавшись на канал, на Вашу пошту Gmail будуть автоматично надходити повідомлення з новими відеороликами.

24 серпня – ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

ДОРОГІ СПІВВІТЧИНИКИ!

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ВАС!

Сьогодні у вас несвятоковий настрій. Війна, жертви, безробіття, нестача всього, що визначає нормальне життя людини...

Вірю, це минеться. Тільки не само собою, а при участі кожного.

Не будьте сторонніми спостерігачами за всим, що діється в країні. Наші біди – не наслідок незалежності, а результат діяльності влади. Нами створеної влади, нагадую про це ще раз.

Потрібно робити те, що пропонуємо ми – актив і члени партії. Гуртуймося, борімося, щоб скоріше і щиро зазвучало:

"Зі святом, дорогі друзі!"

Олександр Мороз

Шановні читачі!

Все, про що йдеться на сторінках газети "За правду і справедливість" не розходиться з вашими думками, з бажанням потрібних змін. Так думають усі нормальні люди.

Ясно, що все це передбачає серйозні зусилля, здатність кожного відповідально діяти, самому думати, чесно працювати.

Політична партія "Олександра Мороза "За правду і справедливість" не добивається влади. Вона для неї не самоціль. Ми хочемо пе-

редати її вам – народу. Під ваш контроль і під вашу відповідальність.

Під Вашу, конкретний чоловіче! Або ми разом добиваємося перемін на краще, або нас разом (і кожного окремо) роздушить дійсність.

Все це очевидно, незаперечно. Як те, що час минає. Треба встигнути, щоб жити справедливо, по-людськи. І просто жити.

Така правда.

ПЕРЕДПЛАТА

ЩОТИЖНЕВИК НА 8 СТОРІНКАХ

За ПРАВДУ
і СПРАВЕДЛИВІСТЬ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
60003

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

на 1 місяць **11,02** грн.+1,48 грн. послуги поштина 3 місяці **32,04** грн.+3,38 грн. послуги пошти

Видавнича вартість газети не змінена – 2,00 грн один номер!

ДО ТИХ, КОМУ НЕ БАЙДУЖА СОЦІАЛІСТИЧНА ІДЕЯ!

19 серпня 2016 року Міністерство юстиції зареєструвало політичну партію "Олександра МОРОЗА "За правду і справедливість".

Установчий з'їзд партії відбувся 30 липня 2016 року, де були ухвалені Програмна заява, Статут партії, сформоване її керівництво. Головою партії обрано Олександра МОРОЗА, заступником голови – Василя ЦУШКА.

073-074-00-80

НЕ УТОПІЯ, А – СУТЬ

Готується до видання нова книга поезій Олександра Мороза. Замість передмови автор звертається до читача з приводу тих речей, що стали предметом його громадянської лірики. Це незвично для художньої літератури, але пояснює читачам, що хвилює автора. А хвилювання ці суголосні настроям більшості людей. Переконайтесь в тому самі.

Презентацією збірки не обмежується роль цієї передмови. Вона – її частина, те, що не вдалося (не зумів, не встиг) передати віршованим текстом. Оминаю слово «поетичним», бо знаю, стосовно кого воно годилося б насправді. Тих авторів знаю, шаную, на них орієнтуюсь.

Моя, так би мовити, творча майстерня – публіцистика, наповнена живим боєм людей, розумінням (сподіваюсь) їхніх проблем і проблем держави, неспокоєм і невдоволеністю від того, що... такі ми є.

«Ми» – загал українства. Ми втрачаємо державу – основу гідності кожного, нашої спільної перспективи. Втрачаємо бездумно, легковажно, продовжуючи тішитися легендами про нашу тисячолітню історію та героїчну боротьбу за свободу. Немає чим тішитися, стверджують це прагматики, мільйонами залишаючи рідні місця в пошуках умов життя, котрі, в нинішній час хоч приблизно мала би задовольнити наша країна, наша держава.

Державність ми отримали близько двадцяти шести років тому. Не «виборили» (відповідно до сумнозвісних законів, недавно прийнятих героїчним парламентом 8-го скликання). Отримали, як і сусіди, зізнаймося врешті собі. Територіальну і економічну основу держави забезпечили наші попередники попри всі їхні гріхи і здобутки. Гріхи нинішні владці і ті, що до влади рвуться, не забувають згадувати, прикриваючись ними, хоч власних гріхів незрівнянно більше. А здобутки... їх нібито й не було, хоч щось же винесло в число найбагатших людей світу пару сотень наших «землячків», п'ять з яких володіють десятою (!) частиною ВВП України (унікальний приклад для світу). І всі вони – влада, нами, вважай, створена. Вона ж і гендлює усим, чим можна, закладаючи вже і тепер, і на майбутнє, територію країни.

Держава – це система, в якій тісно пов'язані економічні, соціальні, політичні і духовні складові, скріплені правовою основою. Якщо право фальшується, економіка нищиться, через що соціальна сфера не має джерел живлення, то держава занепадає, стає чужою для власного населення. Це і спостерігається в нинішній Україні, що за багатьма ознаками невідворотно набуває статусу колонії – нетривкого, тимчасового утворення.

Щось подібне, що називалося «Руїною», існувало кілька десятиліть після Переяславської ради. Підвалина державної системи – виробництво і залежний від нього бюджет. Того не було. Немає і тепер. Пригадаймо, «безрезневіми угодами» 1654-го року українська сторона відстояла 60 тис. реєстрового козацтва (один з головних, власне, предме-

тів попередніх змагань), яке мав утримувати гетьманат. «Покозачення» селян і міщан здійснювалось легко, а утримувати нові військові формування було ніяк. Враховуючи функції реєстрових утворень, використання певних традицій управління, запозичених в Січі (які для державної системи не були придатними), обумовлювало постійні внутрішні напруження частіше суб'єктивного змісту. Чи не подібне ми спостерігаємо нині, коли владні органи не забезпечують єдино за державою конституційні функції застосування сили, не здатні захистити природні запаси від нищення (бурштин, ліс...), зберегти від розкрадання угідь, озброєнь, фінансів тощо?

Дарма сьогодні Мінісвіти програмує патріотичне виховання шкільної молоді, пишаючись внеском в скарбницю світової цивілізації існування «козацької нації». Козацтво було, нації такої не існувало. Була озброєна еліта і були орачі, сіячі, ремісники, праця яких для «покозачених» була нібито принизливою. Подібні утворення існували в інших країнах, вони мали різні назви, зокрема ордени. Було, наприклад, територіально найближче Донське козацтво, але воно представляло особливий соціально-економічний та військовий уклад життя частини су-

Те, що влада в Україні маріонеткова, не варто доводити. Підтвердження тому знайде кожний, хто не лінується думати. Вести дискусію щодо цього з представниками правлячої верхівки – марна справа, бо інтерес владців – особиста нажива, а не потреби та майбутнє держави чи громадян.

пільства – опору державності. Наше козацтво було іншим (я звертався до Мінісвіти, пропонуючи в якості методичного посіб-

ника з історії ґрунтовну і об'єктивну роботу професора В.Северинюка «Україна козацька». Не вподобали, як і «Самовчитель українця» М.Костинського). Правда підмінюється легендами, такими прийомами щодо історії послуговувались завжди наші сусіди. Нащо ж ми кладемо на шляху молодих відшліфованим часом граблі? Адже в скарбницю світової цивілізації ми могли б запропонувати і захист Європи від орди, і здобутки теоретиків космонавтики чи творців ЕВМ, і досягнення літакобудівників чи унікальні досягнення недавніх, і сучасних кардіохірургів, і практику кооперативного руху. Могли б пишати педагогічними системами, створеними А.Макаренком та В.Сухомильським. Ясно, що подібні досягнення здебільше можливі, коли за спиною творця є держава. А коли те не передбачається, то популяризуємо через рекламу «Навчимо Європу бенкетувати» (тупішого і

Своє бачення відвернення катастрофи я висловлював не раз, не змінюючи своєї позиції впродовж чверті століття. Суть її – організація суспільства соціальної справедливості, долучення до управління місцевими і державними справами кожного. Це не утопія. Це європейська модель управління.

бензину... – власності олігархів. Для патріотичного виховання ніякої користі немає від фарбування в кольори державного прапора тинів і фасадів, співання гімну як-небудь і де завгодно, скандування гасел двозначного змісту футбольними фанатами та учасниками різних зібрань. «Не поминай ім'я Господнє всує» – так приблизно вчить Святе письмо. Це стосується всього, що заслуговує пошани і возвеличення, що пов'язане з сутністю держави. Невже

відключення свідомості, щоб з людей під благодивним приводом роботи на товп, використовувати замість аргументів спотратку бити, потім зброю? Творити насильство над людьми, чинити безглуздя і злочинство (підпал телеканалу, акти вандалізму, блокування судових засідань, зупинка поїздів тощо)? Невже не бачимо, що все те о р г а н і з о в а н о, отже передбачає певну мету. Невже Президент не розуміє, що це порушення конституційного порядку, чи він боїться організаторів? Якщо так, то в державі кепська перспектива: або розпад, або перед тим – кримінальна хунта. Причому наруга над Основним законом здійснюється і з його подачі теж. Це формування нелегітимних вищих ланок управління, низка псевдореформ (судова, адміністративно-територіальна, медична, значною мірою пенсійна, земельна). Імітуються реформи проку-

ратури та правоохоронної системи. Робиться це здебільше всупереч нормам Конституції. Хіба через це варто дивуватись, чому корупція стала інструментом влади, чому розтягуються природні ресурси, не розслідуються резонансні, в тому числі кровопролитні, злочини?

Те, що влада в Україні маріонеткова, не варто доводити. Підтвердження тому знайде кожний, хто не лінується думати. Вести дискусію щодо цього з представниками правлячої верхівки – марна справа, бо інтерес владців (хай пробачать ті, кого це не стосується) – особиста нажива, а не потреби та майбутнє держави чи громадян. Тут, скоріше, треба звертатись до кукловодів, що смикають ниточки, адже їхня геополітика далеко не бездоганна (навіть примирившись з тим, що завдяки нашим президентам ми давно не суб'єкт, а об'єкт такої політики).

Наприклад, Північноатлантичний альянс без ґрунтовного аналізу наслідків прискорено розширився в східному напрямку і все більше своєю діяльністю відхиляється від засад його створення, перетворюючись в інструмент впливу однієї супердержави, а це хвилює і країни ЄС. Специфічне нав'язування «демократії» низці країн Північної Африки і Близького Сходу спричинило багато кризових явищ, в тому числі не-

ми (у владі, в політиці, в побуті) не розуміємо цих елементарних речей?

А може, ритмічні «речевки» використовуються для

Треба ліквідувати вертикаль влади і створити умови, щоб владу мав народ.
Не даровану, бо влада – його право!

бували міграційні потоки, які ту ж Європу застали зненацька. Вже тільки ці фактори вимагали б давно скликати Європейську раду з питань безпеки і співробітництва (Хельсінкі – 2), тим паче, що виниклі напруження відтермінували вирішення або загострили проблеми потепління клімату, екології, недоїдання, тероризму, торгівлі наркотиками тощо.

Розвиток ситуації в світі, і найперше в Україні, свідчить, що нам справді уготоване місце третьорозрядної території з автохтонним населенням в межах 15 (а то й менше) мільйонів. Цьому населенню буде зайва добра освіта, сучасна медицина, конкурентна економіка. Дії нинішньої нашої влади повністю збігаються з такою перспективою. Це очевидно і тому не потребує пояснень. Більше того, ми прискорено рухаємось до такого стану. (Якщо зробити порівняльний аналіз статистики щодо споживання українцями хліба – об'єктивний показник,

про те, як важко їй було боротись за свободу, які утиски вона перенесла? Від того користь була б, якби на протигагу минулому нинішня (і завдяки їм) дійсність демонструвала переваги для людини, для утвердження її гідності. А якщо переваг ніяких немає, то не будьте осторонь, говоріть правду про сучасне, пропонуйте вихід із тупика.

Своє бачення відвернення катастрофи я висловлював не раз, не змінюючи своєї позиції впродовж чверті століття. Суть її – організація суспільства соціальної справедливості, долучення до управління місцевими і державними справами кожного. Це не утопія. Це європейська модель управління. Система влади, автаркія, нав'язувана всупереч Конституції (!) фактично всіма президентами – головна причина занепаду країни. Необхідні для того давно обнародовані кроки:

- ▶ зміна референдумом частини норм чинної Конституції (проект опублікований майже чотири роки тому);
- ▶ реформа податкового і бюджетного законодавства, створення фінансових, економічних та кадрових можливостей для розвитку справжнього самоврядування;
- ▶ ліквідація президентської «вертикалі» – на місцях керують обрані, а не призначені;
- ▶ вибори до парламенту на основі відкритих списків (не реєструється той, хто займається прибутковою діяльністю, депутат проживає в своєму окрузі, щорічно проводяться вотиуми довіри депутатам, суддям...);
- ▶ реформа всієї правоохоронної системи, жорстокі і невідворотні покарання за порушення Конституції і законів, за корупцію зокрема.

Ясно, що треба негайно припинити війну на Донбасі, визначитись із статусом країни, відновити її кордони в межах 1991 року, зайнятися стратегічними проектами (вони є) для залучення іноземних інвестицій і створення перспективних для молоді робочих місць.

Україна не втратила надії на хороше майбутнє, переконаний у тому. Сучасні, в тому числі комунікативні, технології дозволяють революційно змінити процеси виробництва і збуту товарів, ліквідувати проміжні ланки, де в 5-6 разів «накручується» ціна, де розривається зв'язок між грошми та їх товарним еквівалентом, ставлячи сьогодні нездоланні перешкоди для добробуту людини (жив би Карл Маркс сьогодні, мусив би переписувати або доповнювати «Капітал»).

Все це можна зробити. Вже у процесі такої роботи відкривається безмежний простір для творчості кожного.

Відкривається простір для поезії життя.

Олександр МОРОЗ

Василь ЦУШКО: “Як організована влада, так люди і живуть”

Яким чином скоротити відстань між багатіями та бідними? Чи це взагалі можливо та при яких умовах? Це питання дуже широке. Відповідь на нього – вся програмна заява політичної партії “Олександра Мороза “За правду і справедливість”.

Ми вважаємо недопустимим те, що є в нашій країні: купка «достойників» жирує, а переважна більшість населення злидарує. Є показник, що оцінює рівень справедливості в країні. Якщо статки 10% найбагатших в країні в 6-10 разів більші, ніж статки 10% найбідніших, то така країна благополучна, стабільна. Приклад Швеції, Данії, Австрії та інших показує, що це справді так. А в Україні згадане співвідношення найгірше в Європі, – більше, ніж 50 (!). Причому, таке розшарування виникло за короткий період – приблизно за двадцять років, що тим більше свідчить про несправедливість, про неправильно організоване життя в країні, неправильну систему влади. Досвід показує: як організована влада, так люди і живуть.

ТОМУ НАШІ ЦІЛІ:

- ▶ змінити систему влади, перемістити її туди, де живуть і працюють громадяни, під їхній постійний контроль;
- ▶ всю повноту влади – органам місцевого самоврядування, переглянувши бюджетне і податкове законодавство, створивши умови, щоб в населених пунктах, районах і областях керували обрані, а не призначені;
- ▶ розмежувати бізнес і владу, чого вимагає і Конституція;
- ▶ ввести майнову (а не політичну) лєкстрацію;
- ▶ запровадити диференційоване оподаткування (більший дохід – більший податок).

Ці та інші заходи будуть ефективні при відновленні і розвитку економіки країни, стимулюванні власного виробництва. Адже сьогодні Україна – фактично колонія з сировинною відсталою економікою, де колоністи – власні олігархи, котрі владою і є.

Для того, щоб влада служила народу, потрібно, щоб вона була народу підконтрольна. Сьогодні народ може певним чином контролювати діяльність місцевих виборних органів. Але вони позбавлені спроможності ефективно займатись проблемами людей. Тому контроль з їхнього боку безпредметний, себто нічого не вартий. Реальна влада здійснюється призначенцями, що знаходяться в системі адміністрації. А вони народом не обираються, йому не підзвітні, отже, чужі для народу. Тим самим перекреслюється норма Конституції про те, що народ є джерелом влади. В Україні це слабе джерельце потрібне лише на короткий період – для виборів.

Вся логіка нашої діяльності щодо системи влади зводиться до того,

Якщо не змінити систему влади, в країні залишиться все так, як є нині, з прискореним просуванням до катастрофи, до втрати державності. Влада вдає, що цього не бачить, заявляє про якусь стабілізацію, про ознаки росту. В чому ріст?

щоб реальну владу мали виборні структури, відібравши її у тих, хто владу привласнив (можна сказати: узурпував). Ліквідація «вертикалі влади» конче необхідна. Ради, їхні виконкоми повинні здійснювати реальну владу, для чого слід (після внесення змін в деякі статті Конституції) змінити законодавство, зокрема, про бюджетну і податкову системи.

Йдеться про європейську модель управління, де ключовою ланкою і є самоврядність.

Прикладів можна приводити багато. Скажімо, в Канаді всі податки, що збираються на території провінції, порівну розподіляються на місцеві і державні потреби. Тому місцева влада має достатні ресурси для розвитку провінції (міст, інших поселень), дбає про розширення виробництва, бізнесу, зайнятості людей... як джерела поповнення бюджету, має змогу турбуватися про школи, лікарні, благоустрій, культуру, захист довкілля, – поліпшувати середовище проживання людей, турбуватися про якість їх життя.

В таких умовах і громадяни відчувають свою відповідальність за дії влади, бо від неї залежить як вони живуть. Тому під час виборів там «не ходить» гречка, немає кумівства, погроз «начальства», переписування протоколів. Немає і розкрадання бюджету, хабарництва, будівництва «хаток» та інших наслідків корупції. Влада на виду у людей, діє прозоро, при потребі радиться з ними через опитування, референдуми, звітує про свою діяльність. І серед людей немає «моя хата скраю».

Такої зміни системи влади ми і добиваємось. В тім суть справжньої

децентралізації, а не в розмовах про нібито передачу влади «вниз». Не треба щось «передавати», треба ліквідувати «вертикаль» (за яку чіплялись усі президенти) і створити умови, щоб владу мав народ. Не даровану, бо влада – його право!

Країні потрібна модернізація. Розуміють цю потребу, власне, усі здатні думати. Модернізація мала б забезпечувати сама влада. Чи нинішня влада на те здатна, чи її це цікавить? Ні, – скаже кожен. Владу, систему влади треба змінити, внівши уточнення до Конституції (вони обнародовані ще в жовтні 2013 року, їх вимагали обидва Майдани, ними клялися ті, хто при владі тепер, але клялися тільки під час виборчої кампанії). Чи здатен нинішній парламент внести потрібні зміни, які передбачають переміщення реальної влади з Центру на місця, під контроль громадян? Ні, не здатен, це очевидно.

ЯК ЖЕ БУТИ?

Це завдання може здійснити сам народ шляхом референдуму. Умови, передбачені Конституцією і Законом, складні. Щоб їх виконати, потрібна хороша організація, наполегливість активістів. Оскільки перетворень потребує майже все суспільство, то долучитися до ініціативи можуть партії з навіть протилежними ідеологіями, різні громадські об'єднання, профспілки, студентство. Збори ініціативної групи, підписи трьох мільйонів громадян зобов'язують президента видати указ про референдум. За кілька місяців Україна зможе одержати конкретний дороговказ до модернізації, до перспективи, якої прагнуть люди.

Партія “Олександра Мороза “За правду і справедливість” готова долучитись до організації цієї життєво важливої справи. Тільки таким шляхом можна наблизитись до поліпшення життя людей, до здійснення їх надій на краще.

**ЭКСПЕРИМЕНТЫ
НАД ЛЮДЬМИ**

«Исторически так сложилось, что граждане Украины считают одним из основных приоритетов в жизни – полноценно поесть». – сказал Министр социальной политики Украины Андрей Рева в эфире телеканала «112 Украина», объясняя, почему украинцы тратят более 50% заработка на питание.

С 1 июля государство уже не регулирует цены на продовольственные товары. Соответствующее постановление недавно принял Кабинет Министров Украины.

Адм всегда, все завернуто в "реформаторскую упаковку": снижение административного давления на бизнес, развитие конкуренции и т.д. Теперь у производителей и торговцев полностью развязаны руки – они формируют цены по собственному усмотрению, "в зависимости от спроса и предложения на рынке". Что это принесло простым украинцам? Большинство экспертов придерживались следующего мнения, в котором и не ошиблись.

Владимир ЛАНОВОЙ, президент Центра рыночных реформ, экс-министр экономики Украины:

– С одной стороны, рыночная экономика действительно нуждается в договорных ценах, а не в тех, которые контролируются государством... Но с другой стороны, принимая такое решение, государство должно реагировать на все факторы, влияющие на рост стоимости товаров. А такими факторами являются, прежде всего: рост стоимости энергетических ресурсов, стоимость недвижимости, размер заработной платы и т.д. Если государство доверяет рынку и "отпускает" цены, то при этом оно всеми силами должно "зажать" всевозможные факторы роста стоимости производства...

Но государство ничего не сделало, чтобы рынки были сбалансированы, чтобы затраты были стабильными, а не возрастали ежеквартально. То есть, государство накручивает газовые и различные энергетические затраты, а потом смотрит – какой же будет цена? Безусловно, при таком раскладе цены будут расти, инфляция вырастет, и падение уровня жизни украинцев продолжится. Все это будет только ухудшать экономическую ситуацию. Поэтому такая "позиция страуса" – голову в песок, ничего не вижу – недостойна государства. Украинцам не нужна такая государственная машина и регулирование", – подчеркнул Владимир Лановой.

И напомнил, что в начале 2017 года главными причинами роста цен стало ничем не обоснованное повышение минимальных зарплат

до 3200 гривен (это по любому нужно отбивать за счет покупателей), удорожание коммунальных услуг, а также повышение налогов и сборов (по причине повышения "минималки").

Всеволод СТЕПАНЮК, экономист:

– Сейчас это дикий рынок, время от времени происходят спекуляции на тех или иных продуктах и, думаю, что сезонные колебания цен на продукты будут еще большими, чем они были до этого... Фактически государство расписалось в том, что оно не в состоянии управлять своей экономикой, не в состоянии влиять на рынок каким-либо образом.

Обращает на себя внимание и то, что в данном вопросе власти действуют по своей излюбленной схеме: сначала сами своими действиями (или бездействием) доводят ситуацию до полной катастрофы, а потом предлагают "реформы", призванные эту катастрофу узаконить. Мы это видим на примере пенсионной, земельной и медицинской "реформ", то же самое сейчас происходит и с ценами.

Алексей ДОРОШЕНКО, генеральный директор Украинской ассоциации поставщиков торговых сетей:

– Два года назад был ликвидирован государственный орган, который занимался контролем цен на товары. Да, он был очень коррумпированным, но взамен ничего не было предложено, хотя известно, что вместо одного механизма следует предлагать другой, более

эффективный. В результате, в течение двух лет цены росли бешеными темпами. Безосновательно, замечу. Нет причин, которые бы заставили товар вырасти в цене в два раза. Думаю, что никто не забыл рекордный рост цен на гречку или куриные яйца. Ответ государства на вопрос, кто на этом заработал, до сих пор отсутствует.

Никто от производителей последние 2,5 года не требовал сдачи каких-либо отчетов или деклараций по ценам, потому что не было государственного органа, который бы имел такие полномочия. Но жадность некоторых недобросовестных компаний все-таки еще сдерживалась тем, что регулирование могло быть возвращено – до сих пор теоретически Кабмин имел влияние на эту ситуацию. Теперь же каждый из нас стал жертвой злоупотреблений со стороны производителей, которые могут нещадно завесить цены на базовые продукты питания. Никому нет дела до благополучия конечного покупателя. Цены на многие наши продукты достигли предела – цен Европы. Иногда они даже превышают цены в соседней Польше.

Елена БАХМАТЮК, социолог:

– Решение правительства об отмене государственного регулирования цен на товары первой необходимости, в частности продукты питания – позорный эксперимент над людьми. Эти действия властей привели к еще большему обнищанию украинцев, и ударили по наименее защищенным социальным слоям. Ведь речь идет о продуктах первой необходимости, которые нечем заменить: мука, крупа, сахар, молоко и пр. От неконтролируемого роста цен на такие товары страдают, прежде всего, малообеспеченные украинцы, которые не имеют достаточно средств, чтобы обеспечить себе достойную жизнь. К сожалению, по данным ООН, в Украине более 80% людей находятся за чертой бедности. К тому же продолжают расти не только цены на продукты питания, но и на лекарства, а также тарифы на коммунальные услуги. Несмотря на это, правительство решило окончательно отменить регулирование государством цен на товары первой необходимости. Такими шагами власть еще глубже загоняет наш народ в пропасть, и фактически оставляет его без средств к существованию.

**ВІДКРИТИЙ ЛИСТ
ДО С. ВАКАРЧУКА**

Шановний пане Святославе!

Свого часу російський поет М. Лермонтов писав про одного громадянина Росії (Дантеса): «Не мог понять в тот миг кровавый, / На что он руку поднимал.»

Ці слова відразу пригадалися, коли прочитав у пресі Ваші заклики до початку розпродажу української землі.

Якщо врахувати Ваш внесок у розвиток української естради і Вашу особисту популярність, то Ваш виступ на захист ринку землі завдає великої шкоди всьому народові. Я фермер. Не маю ніякого відношення до естради і шоу-бізнесу, лише час від часу слухаю пісні. Якби з'явився проект повністю знищити українську естраду, а як фермер мав Ваш рівень популярності, то автори такого проекту вибрали б мене для популяризації їх задуму. І тоді я, фермер, далекий від цієї галузі культури, додив би своїм співвітчизникам необхідність позбутися української естради і української пісні. Хвалити Бога, такого проекту немає, а проект відібрати в українців землю – є. Групи людей, які кинули оком на вироблену українську землю, є дуже багатими людьми, і хитрими. Вони розуміють хиткість своєї аргументації (точніше, добре розуміють її облудність) і намагаються полонити людей емоціями. Для цього вони залучають відомих людей: співака С. Вакарчука, журналіста М. Вересня та інших. Вважаю, що М. Вересень просто підробляє, озвучуючи тексти новітніх агресорів, які зазіхнули на останнє, що залишилось в українців – їх землю. Ви ж, Святославе, далеко не бідна людина і підробіток, думається, Вам ні до чого. Так само, вважаю, що не займається Ви глибоко і деталями Земельної реформи (на зразок: динаміка надходження інвестицій в аграрний сектор економіки України, очікуване коливання цін на землю тощо). Тож, надіюсь, діалог (чи полеміка) з Вами з приводу висвітленої в пресі Вашої позиції є зайвим. Але кінцевий результат так званої «Земельної реформи», розпочатої ще російським комуністичним режимом у грудні 1990 року, має в однаковій мірі непокоїти і мене, і Вас.

Перефразовуючи відомий вірш, скажу:

*Аграрієм ти можеш і не бути,
Але громадянином бути мусиш...*

Розпочата у 1990 році "Земельна реформа" – це продумана і ретельно спланована багатоходовою дією, результатом якої є обезземелення корінного народу – українців, із наступним витісненням їх з їхньої споконвічної території.

Кожного дня населення земної кулі збільшується на 220 тисяч чоловік, а з поверхні планети щорічно зникає 1 млн. га орної землі, перетворившись у пустелю. Хліба не вистачає вже сьогодні, завтра не вистачатиме ще більше.

Майбутнє (економіка і політичний вплив у світі) за тими державами, які матимуть орну землю і вирощуватимуть хліб. Вільних земель для розселення на планеті вже немає. В кінці 20 і на початку 21 століття відбувається глобальний перерозподіл території планети шляхом скуповування великими країнами-агресорами землі в менших країнах. Країни-агресори переконались, що дешевше і надійніше землю купити, ніж завоювати. Завоювавши територію зброєю, можна очікувати всенародного повстання, а якщо купити – то це вже назавжди.

Навіщо владі (вірніше кільком «родинам») конче потрібен закон про зняття мораторію і закон про вільний продаж землі? Що, влада не в змозі забрати і привласнити землю, переступивши закон? В змозі. Але тоді їх ловитимуть в інших країнах як злочинців і судитимуть. А там же за кордоном розміщені їхні маєтки, там живуть їхні діти. Та й перепродати землю буде складно. Отож конче потрібно, щоб українські депутати прийняли ці закони, а українські селяни добровільно продали свою землю.

Всі ті принади, які нам малює новітній агресор і його найманці, діють і при оренді землі. Можна прийняти закон про обіг земель в Україні, де замість ринку землі буде впроваджений ринок оренди землі. Але це не влаштує агресора, бо при оренді земля залишається власністю України.

*«Та не однаково мені
Як Україну злії люде»*

Приспять, лукаві, і в огні

її окраденою збудять» - застерігав наш національний Пророк. Достатньо ВР України прийняти закон про продаж землі, і зайве буде, п. Святославе, закликати не здаватися без бою, Українці, приспані «злыми людьми» і їх помічниками добровільно продадуть землю, і бою, як такого, просто не буде.

Продаж землі за своїми наслідками страшніший татаро-монгольської навали 1240 року і Голодомору 1932-33 років. Тоді український народ вистояв і відродився. Без землі це буде неможливо.

29.07.2017 року.

З добрими намірами

В.о. Голови Ради Старійшин Українського Козацтва

К. Матвіюк

ДО ТИХ, КОМУ НЕ БАЙДУЖА СОЦІАЛІСТИЧНА ІДЕЯ!

19 серпня 2016 року Міністерство юстиції зареєструвало політичну партію
“Олександра МОРОЗА “За правду і справедливість”

**Контактні телефони
регіональних осередків
політичної партії
“Олександра Мороза
“За правду і справедливість”**

Вінницька **098-898-85-83**
Волинська **067-361-48-28**
Дніпропетровська **095-338-24-24**
Донецька **099-506-02-51**
Житомирська **098-233-59-53**
Закарпатська **066-535-98-36**
Запорізька **093-991-32-40**
Івано-Франківська **050-689-09-59**
Київська **063-736-26-61**

Кіровоградська **098-470-54-07**
Луганська **050-619-85-02**
Львівська **067-710-97-45**
Миколаївська **098-025-22-47**
Одеська **067-328-63-84**
Полтавська **067-749-54-99**
Рівненська **096-028-46-55**
Сумська **097-741-41-99**
Тернопільська **067-350-01-00**

Херсонська **067-424-85-06**
050-396-07-29
Харківська **067-572-38-37**
Хмельницька **066-227-22-87**
Черкаська **0472-72-00-01**
м. Черкаси **097-343-05-26**
Чернівецька **067-576-57-63**
Чернігівська **068-235-95-89**
м. Чернігів **050-935-84-26**

м. Київ **073-074-00-80**

**За ПРАВДУ
І СПРАВЕДЛИВІСТЬ**

ГАЗЕТА ЗАХИСТУ ІНТЕРЕСІВ ГРОМАДЯН

- **Засновник:** Політична партія "Олександра Мороза "За правду і справедливість"
- **Видається:** з грудня 2016 року
- **Видавець:** Політична партія "Олександра Мороза "За правду і справедливість"
- **Поштова адреса:** 18002, м. Черкаси, вул. Волкова, 101 к. 62
- **E-mail:** np@uch.net
- **Телефон редакції:** 0472-720-001

■ **Свідчення про реєстрацію:** КВ № 22389-12289Р від 22.11.2016 року, видане Державним комітетом телебачення і радіомовлення України

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 60003 вартість передплати **12,50 грн. на місяць**

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи поглядів авторів, які несуть відповідальність за достовірність наведених фактів, імен тощо. Рукописи і фотознімки не рецензуються і не повертаються. Анонімні листи не розглядаються.

Редакція зберігає за собою право скорочення і літературного редагування прийнятих для публікації текстів.

Передрук матеріалів – тільки за наявності посилання на газету "За правду і справедливість".

Листування з читачами – лише на сторінках газети.

ДРУК:

ФОРМАНСЬКО С. С.

Адреса: м. Черкаси,

вул. Вербецького, 1-а

Замовлення № 81.

Тираж 50 000 прим.